

Nr 433

Av herr **Nilsson, Yngve**, om ersättning för stormskada å skog i Malmöhus m. fl. län.

(Lika lydande med motion nr 543 i Andra kammaren)

Hösten 1967 drabbades vissa delar av vårt land framför allt inom Blekinge, Malmöhus och Kristianstads län av svåra stormskador på skogen. Stormfällningen var av den omfattningen att den uppskattades till fem års normal avverkning inom berörda områden. En stor del av det vindfällda virket skadades så svårt, att det icke var möjligt att aptera till någonting annat än massaved.

På grund av exportsvårigheter och de stora lager som redan finns hos den svenska skogsindustrin är priserna på massaved under den pågående avverkningsperioden de lägsta på många år. I en del fall har det över huvud taget icke varit möjligt att leverera massaveden därför att de kontrakterade kvantiteterna redan varit fyllda och någon som helst ytterligare efterfrågan icke förekommit. Under sådana omständigheter föreligger endast för vederbörande skogsägare att efter helbarkning lagra massaveden i den egna skogen för att sälja den under kommande säsonger.

Genom den planlösa fällning som en stormskada alltid medför åsamkas dessutom skogsägaren exceptionellt höga avverkningskostnader. Detta har medfört att många skogsägare i avvaktan på framtida försäljningsmöjligheter fått upptaga lån för att kunna betala avverkningskostnaderna. På detta sätt kan skogsägaren bli tvungen att bära onormalt höga räntekostnader.

Stormfällning av den omfattning som inträffat i Blekinge, Malmöhus och Kristianstads län torde utan tvekan kunna jämföras med naturkatastrofer av annat slag.

Med stöd av ovan hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt utredning av omfattningen av stormskadorna i Blekinge, Malmöhus och Kristianstads län samt förelägga vårriksdagen 1968 förslag till ersättning för de drabbade skogsägarna.

Stockholm den 25 januari 1968

N. Yngve Nilsson (h)